

[Bertel Dahlgaard.]

det ærede medlem gang på gang, når han behandlede disse materier både vedrørende det ene og det andet, konkluderede i, at han umuligt kunne tænke sig det og det. Ja, men når der er noget, man ikke kan tænke sig, så gør man klogt i ikke at tale for meget om det, ellers bliver der ofte for lidt indhold i det, man siger.

Angående det ærede medlem hr. Aksel Møllers sidste bemærkninger om det radikale venstres forhold til regeringen og det ærede medlems partis forhold til regeringen må jeg sige, at jeg ikke i særlig grad havde lagt vægten på, om det ærede medlem havde et andet standpunkt med hensyn til hyrevognene; det spørgsmål var mindre væsentligt. Det kan dog ikke nægtes, at militærpolitikken og toldpolitikken, det, som altid har været kendetegnet for konservativ politik i alle lande, dog måske er noget vigtigere problemer, og at de nok kan sammenlignes med de saglige problemer, som mit parti har forhandlet med regeringen om.

Må jeg, ganske kort, sige til det ærede medlem hr. Aksel Møller, at det valg, det radikale venstre har haft i denne samling, har været valget imellem at føre en politik, som vi — jeg mener ikke, det er ubeskedent, når jeg siger det — i betydelig grad har kunnet præge, eller at se det ærede medlem og hans sidemand indtage de pladser, det her drejer sig om. Valget har ikke været vanskeligt for os!

Jeg skal slutte med at sige, at det radikale venstre afviser al indblanding i det radikale venstres forhold. Vi binder ikke vor handlefrihed overfor situationer, der kan komme ud i fremtiden, og som vi ikke kender. Det er den store fejl, som det ærede medlem hr. Erik Eriksen har begået med sit faste kontaktudvalg med de konservative, og som påvirker venstres handlinger på så mange områder — og så må det ærede medlem oven i købet lide den tort, at de konservative ikke desto mindre stiller sig side om side med regeringen på et punkt, nemlig vedrørende toldlovsforslaget, der vender sig direkte imod de eksporterhvervs og den frie handels interesser, som det ærede medlem hr. Erik Eriksen og jeg i fællesskab skulle kunne værne.

Alfred Jensen: Statsministeren brugte betegnelsen „stærkt fordrejet fremstilling“ om mine udtalelser angående Klaksvigsagen. Det forekommer mig, at jeg med større berettigelse kunne anvende denne betegnelse om ministerens karakteristik af mine udtalelser her. Ministeren sagde nemlig, at jeg var skuffet over, at det ikke kom til blodsudgydelse på Færøerne. For at der ikke skal være nogen misforståelse, vil jeg, stærkere end jeg har sagt det før, sige, at vi i den kommunistiske gruppe ser med tilfredshed på, at det ikke kom til blodsudgydelser på Færøerne.

Men jeg vil sige endnu mere om sagen, og det er det, jeg fremhævede i mit første indlæg: vi føler, at det, der skete med afsendelse af politistyrken til Færøerne, var en belastning for venskabsforholdet mellem os og det færøske folk. De løsrivelseskræfter, der findes der, har fået vind i sejlene. Nu bliver det naturligvis det færøske folks egen sag, hvorhen de ønsker at styre deres kurs i fremtiden. Det kan imidlertid ikke være os ligegyldigt, med hvilke følelser de eventuelt skilles fra vort folk.

Jeg har fremsat disse udtalelser, fordi jeg har den opfattelse, at vi ikke har taget hensyn til det færøske folks følelser ved afsendelsen af denne politistyrke. Det forekommer mig, at vi heller ikke har givet de færøske medlemmer den rette behandling her i tinget. Man må erindre, at de repræsenterer et lille folk, som ser med skepsis på den i forhold til dem store danske nation. De betragter vort styre som et undertrykkelsesstyre, og det bør man tage hensyn til.

Statsministeren var inde på spørgsmålet om forsvarrets organisation. Ministeren sagde, hvad forsvarskommissionen tidligere har påpeget, at det var meget vanskeligt at give oplysninger om, hvorledes forsvarrets organisation skulle være fremefter under hensyn til de nye våben. Det kan måske have sin rigtighed. Dog er der spørgsmål i denne forbindelse, som kan besvares, og som det danske folk er interesseret i at få besvaret. Jeg har allerede rejst spørgsmålet overfor forsvarsministeren, men han veg udenom det. Nu vil jeg gerne stille det lidt anderledes og mere direkte til statsministeren. Jeg vil da spørge således: Vil regeringen modsætte sig, at der placeres atom- og